

Informatika:

Základní způsoby komunikace. Jaký názor máte na virtuální komunikaci? Výhody a nevýhody virtuální komunikace? Je virtuální komunikace lepší než osobní? Napište minimálně 5 vět ke každé otázce a odpovědi přineste osobně, nebo zašlete na e-mail:

petr.zdenek@zskladnoparizska.cz

Komunikace v kyberprostoru je takový typ interpersonální komunikace, jejímž hlavním atributem je nepřímý kontakt. Může probíhat mezi dvěma individui i masově. Dělí se na synchronní a asynchronní - rozdělení se váže k časové prodlevě mezi dvěma zprávami. Synchronní komunikace probíhá v témže místě a témže čase, je okamžitá, lze na ni rychle reagovat. Typickým příkladem synchronní komunikace je telefonování, chat nebo Skype. Asynchronní komunikace probíhá na stejném místě ale v různém čase, účastníci diskuze nereagují na své příspěvky okamžitě, často ale rozvitěji. Mezi asynchronní komunikací můžeme zařadit e-mail či diskusní fóra.

Tento typ komunikace s sebou nese mnohé nevýhody - umožňuje vytvářet falešné identity, klamat svůj protějšek nebo manipulovat. Sociolog Elihu Katz formuloval tento problém takto: "Psát na klávesnici neznamena být člověkem, být v kyberprostoru neznamena být reálný. Všechno je to jen předstírání a odcizení a ubohá náhražka reality." V rozporu s tímto tvrzením je výzkum z let 1995-2000, který ukázal, že virtuální komunikace naopak poskytuje nové možnosti, jak se dohodnout na reálné interakci, což má za následek vyšší frekvenci telefonátů, ale i osobních schůzek.

Ačkoli je kyberprostor virtuálním, a tedy neskutečným prostředím, někteří lidé mohou při pohybu v něm nabývat pocit, že je tomu jinak - vzniká tedy tzv. "psychologický prostor", umocněn navíc skutečností, že se na internetu často používají pojmy připomínající reálný svět - např. chatovací místnost.

Možnosti komunikace v kyberprostoru jsou značně omezené - člověk má obvykle možnost přenášet pouze text, případně obrázky. Vůně, chutě a doteky jsou nepřenositelné. Omezenost internetového jazyka vede např. k používání emotikon, jejichž prostřednictvím se lidé snaží nahradit výraz v obličeji či tón hlasu, který by jinak použili při komunikaci tváří v tvář. Neexistuje žádný univerzální vzorec pro jejich interpretaci, a tak si je každý příjemce vlastně vykládá po svém. Jedním ze specifíků internetového jazyka je však i používání zkratk, způsobené snahou o časovou úsporu (např. mmt, btw), a často také gramaticky či stylisticky nesprávná formulace vět.

V kyberprostoru může docházet k tzv. sociální mnohočetnosti, tedy k situaci, kdy komunikujeme s větším množstvím lidí, kteří o sobě navzájem nevědí. Vše, co bylo "řečeno" během virtuálních konverzací, je možno trvale zaznamenat.